



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4454/2023
27.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Илија Симић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Момчило Поповић – Озрен“ из Параћина, чији је заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2492/23 од 10.08.2023. године, у седници одржаној 27.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2492/23 од 10.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2492/23 од 10.08.2023. године.

Образложење

Основни суд у Параћину, Судска јединица у Ћуприји је пресудом П1 316/21 од 02.03.2023. године, ставом I изреке, одбио тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој за период од септембра 2019. године до маја 2021. године на име накнаде трошкова за исхрану у току рада исплати месечне износе са законском затезном каматом, ближе наведено у том ставу изреке. Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој за исти период исплати накнаду на име регреса за коришћење годишњег одмора у одређеним месечним износима са законском затезном каматом, ближе наведено у том ставу изреке. Ставом III изреке, обвезана је тужена да тужиљи надокнади трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 2492/23 од 10.08.2023. године, ставом 1. изреке, одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П1 316/21 од 02.03.2023. године. Ставом 2. изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања суске прасе и разматрања првих питања од општег интереса.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, што значи да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужилци на име исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, у утуженом периоду, а побијана одлука донета је у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 05.07.2022. године, по ком запослени којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плате у ком је садржан додаток на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, у вези чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23).

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које се по закону не може да поднесе (члан 403. став 1. и 3).

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиља је поднела 17.06.2021. године, а вредност предмета спора је 95.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора не прелази имовински цензус од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиље није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23).

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић